

reakce Jiřího Kyliána na petici „Mayday Žvahov 2018“

Ve vlaku z Duisburgu do Karlových Varů 27. června 2018

„pro ty, kterých se to týká“

Jsem Jiří Kylián - choreograf.

Čtvrt století jsem byl ředitelem Nizozemského tanečního divadla, s nímž jsme hostovali v nejprestižnějších divadlech světa. Z jejich velkého množství uvádím jen Národní divadlo v Praze, Pařížskou operu a Metropolitní Operu v New Yorku. V dubnu tohoto roku jsem byl zvolen členem francouzské "Académie des Beaux-arts". Kvůli mému vstupu do této neobyčejně vážené umělecké instituce byly její statuty rozšířeny o novou disciplinu: choreografii.

Tento krátký úvod píši jen proto, abych ujasnil, že choreografie a tanec nabývají ve světě stále více váhy a úcty. To je evidentní takřka ve všech zemích Evropy s výjimkou České republiky. O tanci a choreografii bych mohl psát nekonečně, ale pro nezasvěcené je důležité si uvědomit, že tanec je nejenom nejstarším ale současně i nejsobitějším lidským uměleckým výrazem. Musí být respektován, vyučován a chráněn. Musí mu být dáno prominentní místo v našem kulturním podvědomí a vědomí, které už dávno měl mít. Proto je zapotřebí jej vehementně podporovat a dát mu reálné možnosti optimálního uplatnění.

Frázi o podporování tance jsme už slyšeli dost. Mě se ale jedná o jeho hmatatelnou podporu ve formě velkoryse koncipované budovy, která by umožnila prvotřídní výuku a prezentaci soudobého tance s mezinárodní nosností.

Budova na Žvahově, která se neúnavným snažením lidí z TCP stala významným mezinárodním centrem soudobého tance a vývoje choreografie, by jim v nejbližší době měla být odejmuta, aniž by si některý z politiků, kteří se na tomto zničujícím rozhodnutí podíleli, dělali starost, kam teď s nimi....!

České republice se ve srovnání s mnohými jinými evropskými státy daří velmi dobře, a v minulosti bylo vždy ctností takových prosperujících států, aby se starali o kulturní hygienu svých občanů. Pakli se tak nestane, vždy se to v budoucnu vymstí.

Tanec a choreografie jsou nejenom neodmyslitelnými členy naší umělecké rodiny, ale jsou zároveň jejími nejstaršími sourozenci. Už dávno známe slavný výrok Miroslava Tyrše: "V zdravém těle zdravý duch....!" To ale neplatí jen o sportu. Tanec tříbí ducha, a naší povinností je, se o naší duševní hygienu starat. Tanec je k tomu tím nejlepším prostředkem.

Je na čase, aby si to naši politikové uvědomili. Vybudování takového Choreografického Centra v Praze by se stalo důležitým a nekonvenčním gestem kulturní politiky České republiky. Česká republika by se takovýmto činem stala jakýmsi kompasem pro kulturní vývoj Evropy. Nemám pochyb, že politikové, kteří nehledí jen na momentální řešení jakýchsi problémů, ale naopak mají odvahu podpořit významné projekty směřující do budoucna, dostanou nevymazatelné místo v kulturních dějinách naší vlasti.

Jenomže k tomu je zapotřebí odvahy. V dané situaci nevím kdo jí má.

Jiří Kylián

www.jirikylian.com